

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

A.1. Κείμενα -Μετάφραση

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους/της πολιτείας· τον ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κικέρωνας έδιωξε τον Κατιλίνα από την πόλη (Ρώμη). Οι σύντροφοί του πιάστηκαν και στραγγαλίστηκαν στην φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι, αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι ενήργησα σκληρά και τυραννικά. Τώρα αντιλαμβάνομαι πως, αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δεν θα υπάρξει κανένας τόσο ανόητος που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία και κανείς τόσο αχρείος που να μην το ομολογήσει.

B.1.

1- β

2- α

3- β

4 – γ

5 – γ

B.2. ρεαλιστής -rem

Σοσιαλισμός -socii

Στραγγαλίζω – Strangulati

Φίρμα – confirmaverunt

Πήγας -regie

Γ.1. nobilissima genera

Clariores – clarissimi

Cuiusdam

Viros

Urbium

Carcer

Spe

Sententiam

Multum -plus -plurimum

Earum

Coniuratio

Γ2α.

pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1α.

ingenii: γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση στο expulsus est

eius: γενική κτητική στο socii (δηλώνει κτήση χωρίς αυτοπάθεια)

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο confirmaverunt

factum esse: αντικείμενο στο dicerent, ειδικό απαρέμφατο

Δ1β.

Δευτερεύουσα επιρρηματική **αναφορική συμπερασματική** πρόταση, λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος-αποτελέσματος στο (εννοούμενο) ειδικό απαρέμφατο. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui. Εκφέρεται με **υποτακτική** γιατί το συμπέρασμα στη Λατινική θεωρείται **υποκειμενική κατάσταση**· συγκεκριμένα υποτακτική ενεστώτα (frateatur) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (intellego). **Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων** γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum interfecit.

Δ2β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη μετοχή

Consulibus: κατηγορηματικός προσδιορισμός στα υποκείμενα Marco Tullio Cicerone et Gaius Antonio

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent (δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν)

Επιμέλεια

Ζώγα Χριστίνα

